

Thingets Rundskaab. Men det er ret betegnende, og det interesserer mig derfor ogsaa, at Stillingen er bleven en saadan, at man nu, da man har fuld Garanti for, at de Taxter, som man nu har skullet sig til, blive staaende, og efter at man har faaet Garanti for, at ingen Forandring vil ske i disse Taxter uden efter Overensstemmelse mellem Regjeringen og Rigsdagen, dog bortviser dette efter det Forslag og den Udtalelse, jeg har gjort. Efter de Behreidelser, som gjentagne Gange ere rettede mod mig, uagtet man intet Dieblik har troet det rigtigst at forhandle med mig paa dette Grundlag, og uagtet man vil forandre de en Gang vedtagne Taxter ved ubenvidere og ved et Magtsprog at sætte dem op fra 50 Ore og 25 Ore til 66 Ore og 33 Ore, har jeg paa dette Omraade dog særlig villet give det ærede Thing Leilighed til at se det imødefommende Sindelag, som jeg i højeste Grad er bejlelet af, navnlig under en Debat som denne, der jo iøvrigt er gaaet saa yderst elskværdig for sig, men dette er Svaret, jeg faar fra den høitærede Ordfører, skjøndt han nu i sin Haand holder alle Garantier for, at Intet i Fremtiden vil kunne ske, som kunde præjudicere Rigsdagens Stilling, og uagtet han selv har tilraadet at stemme for de Taxter, der nu gjælde. Jeg synes dog, at der ingen Grund er til at fravige det, som en Gang er blevet besluttet. Jeg noterer dette; thi det er ikke nogen aldeles uinteressant Kjendsgjerning med Hensyn til det andet Spørgsmaal om den Anmærkning, der er tilføjet i Anledning af Nøbby Fjord. Den ærede Ordfører sagde, at denne Anmærkning eller Bestemmelse ikke er tilføjet, for at den skal være hensigtsmæssig, men for at afholde Ministeren fra at gjøre med Areal, hvad han vil. Nu tør jeg tro, at, naar man paa Rigsdagens Vegne skal tage en Beslutning om Anvendelsen af Penge og Benyttelsen af et vist Terrain, som man indvinder ved et Digeforetagende, det da turde ligge nær for, at de Beslutninger, man tog, vare møntede paa at være hensigtsmæssige. Svad det angaar, at man vil afholde Ministeren fra at gjøre med Areal, hvad han vil, da tør jeg udtale, at jeg i Skrivelse til Udvalget ganske aabent har udtalt, hvad der var Regjeringens Tanke med Areal, den nemlig, at lade det behandle og udtørre for fælles Regning af de i Digeforetagendet Interesserede, nemlig Staten, Amtet og Beboerne. Naar nu det ærede Medlem siger, at jeg nu dog vel ikke vilde gaa imod og kassere, hvad jeg selv havde udtalt, ved at fravige de to andre Parter deres Del af dette Foretagende, saa har jeg ikke med et eneste Ord peget hen paa at vilde gjøre noget Sligt, selv om jeg vilde fortolke Anmærkningen bogstavelig; thi jeg vilde kun lade det, der nu blot er Medlemsret, gaa over til at blive fuld Eiendomsret for de to andre Parter. Naar nemlig Staten giver de Paagjældende Koncession til for deres Vedkommende, for deres Regning at udtørre og

frugtbargjøre et Areal, saa er der ingen Medlemsret for Staten at disponere over; hele Eiendomsretten er da ved Koncessionen gaaet over til de Andre. Jeg er altsaa Intet fravegen med Hensyn til min Stilling ligeoverfor de to andre Parter; Stillingen er bleven den, at Staten Intet har at disponere over og intet Udbytte faar. Ligeoverfor de stærke Udtalelser fra den ærede Ordførers Side om, at jeg vilde kassere de Udtalelser, som forelaa fra mig, beder jeg blot bemærket, at selv om der handlede saaledes, saa var der handlet i fuld Samklang med, hvad der var blevet tilfagt de Andre og lagt paa Regjeringen ved denne Anmærkning. Man maa tage den hensigtsmæssige Behandling af hele Anliggendet for. Die som det, der først og fremmest maa gjøres, og dette anser jeg for min Pligt, uagtet den ærede Ordfører uenigelig har udtalt, at det ikke var af Hensigtsmæssighedshensyn, at Udvalget havde indsat Anmærkningen.

Ordføreren (Berg): Dette har jeg udtalt, men derimod har jeg ikke sagt, at det var for at fremkalde Noget, som var uhenigtsmæssigt. Jeg har ikke pointeret Ordet „hensigtsmæssigt“, men derfor kan Anmærkningen jo ligegodt efter Omstændighederne være meget hensigtsmæssig i og for sig. Det er ikke dette Spørgsmaal, som har været taget under Overveelse, men det, som der har været Spørgsmaal om, er, hvorvidt vi overfor den høitærede Indenrigsminister skulde tage et Forbehold med Hensyn til den Fordel, som Staten paa denne Maade har erhvervet, og jeg tror ikke, at den høitærede Ministers Forklaring i den Henseende har svækket Udvalgets Grunde til at gaa den her ansatte Vej. Dette med Hensyn til Nøbby Fjord. Med Hensyn til Telegramtækten skal jeg sige, at den høitærede Minister fuldstændig har misforstaaet min Udtalelse om, hvad der burde være gaaet forud for Resolutionens Fremkomst. En Antydning i et Hjørne af vedkommende Ministers Motiver til en Stump Postlov, som ikke kom ud, og som ikke af Nogen, der tillægger Anmærkningerne til den vedkommende Del af Finantsloven nogen Betydning, kunde forstaas anderledes, end at Ministeren agtede at søge en saadan Bemyndigelse til en Redfættelse, — en saadan Antydning kan ikke have Stort at betyde. Denne sidste Forudsætning faldt jo bort derved, at Loven om Postvæsenet ikke kom ud, og saa falder selvfølgelig ogsaa enhver Betydning af Antydningerne i Anmærkningen bort. Naar den høitærede Minister derfor tillod sig at forklare mine Ytringer, som om de skulde være afkræftede ved det lille Hjørne i det omhandlede Lovforslags Motiver, saa skal jeg ikke gjentage mine Ord fra sidst, men blot gjøre Indsigelse imod denne Forklaring af mine Ytringer. Den høitærede Minister lægger megen Bægt paa, at han har været saa naadig at ville love Noget med Hensyn til